

INSPREEKTEKST GEMEENTERAAD VENLO DD. 15-01-2020.

Het is inmiddels een trend dat de landelijke overheid in tijden van economische tegenwind verstreckende transities doorvoert, waarbij volgens dezelfde overheid lagere kosten niet het primaire doel is. Wanneer ontstaat eindelijk eens het besef dat dergelijke transities juist in gang moeten worden gezet in periodes dat het economisch meezit en er meer geld wordt uitgegeven om dit een kans van slagen te geven? Er zijn inmiddels vele voorbeelden dat het zo niet werkt. Dit is mijns inziens ook gebeurd bij de transitie rondom het sociale domein van het Rijk naar de Gemeenten.

Als bestuursvoorzitter van Kerobei ben ik me de laatste jaren intensiever gaan bezighouden met activiteiten in en rondom het sociale domein. Aanleiding was de tragische dood in 2017 van één van onze leerlingen in Steyl, waarin duidelijk is geworden dat het systeem "onderwijs" onvoldoende aansluit bij het systeem "jeugdzorg". Inmiddels is mij ook duidelijk geworden dat het nog ingewikkelder wordt in verbinding met het systeem "justitie". Aan plannen op papier ontbreekt het niet. De aansluiting op de praktijk van alledag wordt echter gemist en de uitvoerders staan te vaak met de rug tegen de muur. Dit betekent dat kinderen in structureel onveilige situaties leven en de uitvoerders dat lijdzaam moeten accepteren.

Zo ook in Venlo. Het proces van evaluatie en reflectie rondom het overlijden in 2017 van onze leerling in Steyl verliep dusdanig frustrerend, dat ik een melding heb gedaan bij de inspectie sociale domein en de inspectie onderwijs. Die zag voldoende aanleiding om nader onderzoek te doen, ook door andere signalen uit deze Gemeente. Medio 2019 heeft dat geresulteerd in een eindrapport van de inspectie, dat aangeboden is aan de verantwoordelijk wethouder. De inhoud van het inspectierapport laat aan duidelijkheid niets te wensen over. De situatie in Venlo is ernstiger dan in andere Gemeenten. Er moet snel iets veranderen. In een eerste reactie werden de uitkomsten van het rapport echter door het College gebagatelliseerd.

Voor 1 november 2019 moest het college een reactie geven op het inspectierapport. In het belang van leerlingen en cliënten heb ik het initiatief genomen om een denktank in te richten met mensen die in de dagelijkse praktijk weten *waarover* het gaat, weten *waarom* het mis gaat en vooral weten *hoe* het beter kan. Ik heb de wethouder aangeboden om voor 1 november met de denktank in gesprek te gaan. Dat gesprek werd geweigerd en de gemeente heeft naar de inspectie, zonder betrokkenheid van ervaringsdeskundigen, een vaag en algemeen procesplan gestuurd. Dat was voor ons aanleiding om een Manifest (**bijlage**) op te stellen en we hebben dit op 21 oktober 2019 naar het College gestuurd. We moeten helaas constateren dat bij het college urgentiebesef ontbreekt, de inbreng van ervaringsdeskundigen niet serieus wordt genomen en de opvatting heerst dat er intern voldoende inhoudsdeskundigen zijn. De praktijk laat iets anders zien. In de tussentijd zien we, na het voorval in Steyl (een situatie die niet op zichzelf staat), nog steeds dat kinderen en volwassenen in deze stad in structureel onveilige situaties blijven leven.

In het ingediende procesplan staat dat de uitvoerders betrokken worden in de vorm van enkele "leertafels", die door de Gemeente geïnitieerd worden. De eerste "leertafel" was

afgelopen december en verliep voor mij en andere aanwezigen uiterst teleurstellend. De opbrengsten waren "open deuren" en ook daar werd het inspectierapport gebagatelliseerd.

De organisator wist niet welke personen/organisaties uitgenodigd moesten worden, belangrijke partners ontbraken en het lijkt meer "als we maar met zoveel mogelijk mensen praten dan doen we het goed en komt het wel goed". Bij de eerste terugkoppeling van deze bijeenkomst miste ik elementaire dingen, waarover ik een mail (**bijlage**) heb gestuurd. Dit geeft goed weer hoe het e.e.a verlopen is.

Vorige week donderdag publiceerde de Limburger een artikel over een rapport van de rekenkamer over de schuldhulpverlening in Venlo met de kop "hulp bij schulden Venlo een bende". De kop en de inhoud van dit artikel past inmiddels naadloos bij het dossier sociale domein. Er is geen visie, er is geen deskundigheid, "beleid" en uitvoering sluiten niet op elkaar aan, er is een arrogante houding van "wij weten het wel", er is geen urgentiebesef, er wordt geen verantwoordelijkheid genomen en het terugdringen van kosten lijkt het belangrijkste te zijn. Daarnaast neemt de gemeente Venlo als centrumgemeente geen regie in het tot stand komen van een kaderstellend bovenliggend regionaal jeugdplan. Ook neemt de gemeente geen initiatieven om deel te nemen aan zinvolle landelijke pilots over dit thema, o.a. op initiatief van minister de Jonge en minister Slob. In de tussentijd neemt dit College wel besluiten in het kader van vrouwenopvang en de uitvoering van het welzijnswerk, die in deze complexe situatie voor nog meer onrust, onvrede en onduidelijkheid zorgen. Ook hierin lijkt kostenbesparing de belangrijkste drijfveer te zijn en niet expertise, werkervaring, kennis van de regio en kwaliteit.

Wat overblijft is het kopiëren van landelijke programma's, terwijl de plaatselijke en regionale context om maatwerk vraagt. Uitvoerders worden in deze keuzes niet betrokken. Als organisatie niet en enkele individuele personen worden of terecht gewezen of beschouwd als ongewenst gesprekspartner. Daarmee zijn we in een politiek spel gekomen, terwijl nog steeds kinderen en cliënten in deze gemeente in structureel onveilige situaties zitten.

"Armoedebestrijding en schuldhulpverlening behoren geen bijzaak te zijn in Venlo, maar hoofdzaken" werd in de Limburger geschreven. Dat geldt ook voor het sociale domein, zowel voor als na Veilig Thuis. In veel gezinnen is door de huidige werkwijze de veiligheid van gezinsleden, maar zeker de kinderen, in gevaar. Hoe kan het dat een aantal jaren geleden de Gemeente Venlo op nationaal en internationaal gebied een voorbeeld was bij de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling en dat deze aanpak nu tekort schiet?

De burgemeester is eindverantwoordelijk voor de veiligheid van alle inwoners. Wij vragen aan de burgemeester om toe te zien op dit proces en zijn verantwoordelijkheid te nemen. Ondertussen blijven wij dit proces kritisch volgen, gaan waar nodig in de actie, in het belang van gezinnen, volwassenen in nood en kinderen met ongelijke kansen met verstreckende gevolgen voor hun dagelijks welzijn en hun toekomst.

Ik vraag aan de Gemeenteraad dit proces proactief en nauwgezet te volgen, resultaat-afspraken te maken en deze te monitoren.

Hans Soentjens
Voorzitter CvB Kerobei

Hans Soentjens <hans.soentjens@kerobei.nl>

Re: Leertafel Het lokale netwerk na Veilig Thuis

1 bericht

Hans Soentjens <hans.soentjens@kerobei.nl>

20 december 2019 om 10:58

Geachte mevrouw _____

Allereerst bedankt voor snelle terugkoppeling. Dit is uw vertaling van de opbrengsten uit de gespreksrondes. Ik wil daar zaken aan toevoegen, zeker omdat in de verzendlijst contactpersonen staan die niet in de gelegenheid waren bij de eerste bijeenkomst aanwezig te zijn. Daarbij ga ik er vanuit dat er geen verslag wordt gemaakt van de bijeenkomst en dus andere zaken die ingebracht zijn niet worden vastgelegd. Daarbij zie ik in uw terugkoppeling wel zaken terug die deelnemers op persoonlijke titel in de subgroepen hebben ingebracht, maar niet wat anderen in navolgende groepen daarover hebben gezegd. Het is dus op belangrijke onderdelen zeker geen mening van alle aanwezigen, zowel wat betreft de "tips" als de "tops".

Ik ga op hoofdlijnen toevoegen wat ik ingebracht heb:

- het inspectierapport mag niet gebagatelliseerd worden door alleen maar te stellen "het gaat best goed en we zien kansen om te verbeteren"; dat doet geen recht aan de actualiteit, de noodzaak en de urgentie om te moeten verbeteren;
- het verbeterproces en de inhoud moet zich niet alleen richten op het sociale domein ná Veilig Thuis, maar ook vóór Veilig Thuis;
- er is op korte termijn een bestuurlijk kader nodig om richting te geven en voorwaarden te scheppen w.o. een regionaal jeugdplan en een uitwerking daarvan per Gemeente;
- er moet vooraf antwoord komen op de vraag, indien we samen tot optimalisering moeten komen en daarmee kosten gemoeid zijn, óf er ook investeringsmogelijkheden zijn binnen de Gemeente Venlo;
- er is meer urgentie en proactiviteit van de Gemeente Venlo noodzakelijk (waarom heeft de Gemeente zich bv niet zichtbaar gemaakt voor landelijke pilots in deze?)
- de aanwezigheid van de aanwezigen tijdens de "leertafel" was erg divers; dat is enerzijds goed maar anderzijds heeft iedereen in deze een eigen verantwoordelijkheid;
- 1G1P1R: er moet een regisseur (en geen coördinator) komen met erkenning, expertise, verantwoordelijkheid en doorzettingsmacht op casusniveau;
- ik heb tenslotte een manifest uitgedeeld onder de aanwezigen, waarin zaken vermeld staan die zowel procesmatig als inhoudelijk tot verbeteringen kunnen leiden.

Aanvullend nog enkele zaken over het proces:

Het lijkt erop dat de gedachte overheerst dat als we maar een "leertafel" hebben en met elkaar praten, dan laten we (aan de inspectie en de politiek) zien dat we er "goed" mee bezig zijn. Gelet op het belang en de noodzaak is een doordacht geregisseerd uitvoeringsplan vanuit een bestuurlijke aanvieligroute op strategisch niveau een absolute voorwaarde. Dat vraagt op alle niveaus om expertise, zowel op proces als op inhoud. Ik mis dat en dat verhoogt het

risico dat we over enkele maanden wel veel met elkaar gesproken hebben, "leed" met elkaar gedeeld hebben en vervolgens niets veranderd hebben.

Vreemd dat er ogenschijnlijk ook geen besef is wie er moet worden uitgenodigd en dat dat op dit moment ook volkomen willekeurig is. Waarom waren b.v. politie en justitie niet aanwezig? Waarom de ene stichting wel en de andere niet? Waarom de ene schooldirecteur wel en de andere niet? En verder? Dit maakt me zorgen, m.n. vanwege het ontbreken van overzicht wie er namens wie aan tafel moet komen.

Volgens mij was ook de afspraak om maandelijks bij elkaar te komen. De data die voorgesteld worden laten een ander beeld zien.

Tenslotte:

Ik zie oprecht een goede wil en goede intenties, maar ook veel onmacht en te weinig expertise (op proces en inhoud). Regie op Veilig Thuis en Jeugdzorg ligt qua verantwoordelijkheid zeker bij de Gemeente, maar dat betekent nog niet dat diezelfde gemeente in de coördinatie/uitvoering dit ook MOET DOEN. De Minister ziet dit inmiddels ook en neemt initiatieven om onderdelen weer bij de Gemeenten weg te halen. Dat zou een signaal moeten zijn. Herkennen en erkennen dat je iets niet kunt is ook professioneel. En dat we het SAMEN moeten doen is een understatement. Er is maar één belang: adequate hulp bieden aan kwetsbare kinderen en cliënten in structureel onveilige situaties.

Met vriendelijke groet,

Hans Soentjens | Voorzitter College van Bestuur | KEROBEL

Bezoekadres	Wylrehofweg 11	5912 PM Venlo
Postadres	Postbus 1035	5900 BA Venlo
077-396 88 88	06 51230612	hans.soentjens@kerobei.nl

www.kerobei.nl

Aan de wethouder Sociaal Domein van de gemeente Venlo
T.a.v. de heer F. Schatorjé
Postbus 3434
5902 RK Venlo

Venlo, 21 oktober 2019

Geachte heer Schatorjé

Op 20 september 2019 hebben wij u een brief gestuurd, waarin wij als direct betrokkenen/belangstellenden aanbieden om met u in gesprek te gaan over de noodzakelijke verbeteringen in het lokale netwerk én over Veilig Thuis.

U heeft aangegeven niet (voor 1 november 2019) met ons in gesprek te willen gaan. Dit betekent dat uw verbeterplan door het College van B&W op 22 oktober 2019 wordt vastgesteld en voor 1 november 2019 naar de inspectie Sociaal Domein wordt gestuurd. Wel heeft u aangegeven dat in de loop van november 2019 het "onderwijs" nog mee kan praten over het plan dat ingediend is.

Deze gang van zaken betreuren wij. Om deze reden willen wij onze visie langs deze weg bij u en andere betrokkenen kenbaar maken. Uiteraard blijven wij bereid, vanuit een sterk gezamenlijk verantwoordelijkheidsgevoel en vanuit het grote belang van cliënten en professionals, om met u in gesprek te gaan.

Met vriendelijke groet, namens de stellers,

Hans Soentjens
Voorzitter College van Bestuur Kerobei

c.c. College van B&W van de Gemeente Venlo
Gemeenteraad Gemeente Venlo
Inspectie Sociaal Domein
Inspectie Onderwijs

Manifest:

Tijd voor vernieuwing en innovatie rondom de aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling.

Al geruime tijd worden er door cliënten, instellingen en bezorgde professionals signalen afgegeven dat de transitie, welke in 2015 vorm heeft gekregen, ongunstig uitpakt voor kwetsbare gezinnen waarbij huiselijk geweld en kindermishandeling speelt. Recent heeft de inspectie daar een indringend rapport over geschreven en aangegeven dat er door de Gemeente Venlo een verbeterplan moet komen voor 1 november 2019. Dit rapport werd publiekelijk gebagatelliseerd door Wethouder Schatorjé uit Venlo. Voor ons een "teken aan de wand" wat om een reactie vraagt. Naar onze mening zijn nu o.a. navolgende punten belangrijk:

Als paraplu boven alles **regie en verantwoordelijkheid** van de gemeente(n). Welke bestuurder(s) is/zijn persoonlijk verantwoordelijk voor – **vroegsignalering/triage** – **delen en verwerking van informatie** (monitoring) – **de wijze van samenwerking** (inspanningsverplichting van elke organisatie / samen verantwoordelijk voelen) – **het regelen van eindverantwoordelijkheid voor casus** (één gezin, één plan, één verantwoordelijk regisseur) – en **integratie van de multifocus-aanpak**.

Inleiding:

We weten (theoretisch) veel over de factoren die binnen gezinnen en families geweld en verwaarlozing in stand houden of bevorderen. Toch lukt het, ondanks al onze inspanningen, nog steeds niet goed om geweld te stoppen. Onderzoek naar de effectiviteit van de aanpak van huiselijk geweld binnen de G4 (door Verwey / Jonker instituut) toont aan dat het doorbreken van geweldspatronen, om gespecialiseerde hulp vraagt. Wat kunnen we dan SAMEN anders doen, zodat we de resultaten behalen die we allemaal graag willen realiseren, namelijk: stoppen van geweld, verwaarlozing, mishandeling en bevordering van een gezonde ontwikkeling voor kinderen en volwassenen. Dit middels een **integrale** aanpak vanuit een waardeketen. In zo'n keten geldt niet alleen de inspanning, maar gelden de behaalde resultaten.

Landelijk is het programma "Geweld hoort nergens thuis" ingevoerd. Inmiddels zijn drie pilots van start om te komen tot een MDA*. De gemeente Venlo zou deze ontwikkeling vorm en inhoud moeten gaan geven, wetende dat de principes van een FJC* al functioneerde binnen het zorg- en veiligheidshuis Noord-Limburg. Helaas door diezelfde gemeente in 2015 wegbezuinigd. De gemeente Venlo beschikt over dit FJC model (2014) en op welke wijze de sociale wijkteams binnen een FJC* concept gepositioneerd kunnen worden (nu MDA*). Ooit stond de Venlose aanpak (Venloos Model) landelijk in de belangstelling en door de transitie is dit krachtige model gesaneerd. Waarom?

Visie:

De gemeente Venlo moet met de andere gemeenten in Noord en Midden Limburg met bestuurders en vertegenwoordigers van Politie, Raad van de Kinderbescherming, OM, maatschappelijk werk, verslavingszorg, VT, BJZ, Ggz instellingen voor KJP en volwassenen, scholen (als tweede (pedagogisch) milieu van kinderen) middels een visiedocument richting geven aan deze innovatie.

Centraal in dit document moet verwoord worden wat de inspecties al hebben vastgesteld, namelijk: onze gefragmenteerde en gesegmenteerde zorg- en justitieketens dicteren de aanpak en hulpverlening bij huiselijk geweld en kindermishandeling. We raken gezinnen kwijt in deze zorg- en justitieketens, omdat geen enkele instantie of instelling van het begin tot het eind bij een gezin betrokken is. Of, als we deze gezinnen niet kwijt raken, dan duurt het te lang, omdat we alles ná elkaar doen. Hulpverlening en andere interventies zijn gefragmenteerd, waardoor het moeilijk is om écht door te pakken. Doorpakken is juist dat wat deze gezinnen nodig hebben: mensen (hulpverleners) die zich als een luis in de pels ingraven in deze gezinnen en pas loslaten als er écht een oplossing is. Voor ouders, partners en bovenal kinderen die mishandeld, misbruikt, of

verwaarloosd worden of getuige zijn van huiselijk geweld is elke dag dat ze genegeerd, geslagen of misbruikt worden er één te veel.....

De gemeenten en bestuurders moeten tot de conclusie komen dat er een belang en behoefte is aan een multidisciplinaire aanpak voor de meest ernstige vormen van huiselijk geweld en kindermishandeling. Alle partijen zouden moeten onderschrijven dat de bestaande aanpak onvoldoende resultaat oplevert en dat het een gemeenschappelijke maatschappelijke verantwoording is om dit complexe en hardnekkige probleem, dat zoveel impact heeft op alle betrokkenen, gezamenlijk op te lossen.

Het begint met de vaststelling dat je een probleem hebt en met het besef, het onderkennen, dat het een gezamenlijk probleem is. Dat het de gezamenlijke verantwoordelijkheid is om dat probleem op te lossen en dat geen van de partijen in staat is om het probleem in zijn eentje op te lossen. Je hebt elkaar en elkaars expertise nodig. Samenwerken aan deze maatschappelijke opgave is de sleutel voor de oplossing, waarbij bagatelliseren niet helpend is.

De ideeën over een andere aanpak van huiselijk geweld en kindermishandeling zijn er al; zelfs in uitgewerkte vorm. De Multifocus aanpak vormt het vertrekpunt voor de interventie. Uit eerder onderzoek is immers gebleken dat deze aanpak uiterst succesvol is. Daarnaast is deze methodiek als effectieve interventie geregistreerd in de databank van Movisie. Het resultaat van een adequate aanpak komt tot uiting in het snel en direct toeleiden van de signalen, zodat de juiste interventie wordt afgewogen. Zoals hierboven al beschreven wordt, vanuit een monodisciplinaire invalshoek (zoals een strafrechtelijk perspectief of enkel het psychopathologisch perspectief), huiselijk geweld ontkoppeld van de totale context waarin het plaatsvindt. De veelheid van factoren die een rol spelen bij huiselijk geweld en kindermishandeling vraagt daarom om het hanteren van een multidisciplinair perspectief. Vanuit dit perspectief wordt een weging gemaakt die niet te herleiden is tot één domein. Hiervoor is een contextueel geboden kader en een gemeenschappelijk samenwerkingsperspectief noodzakelijk, waarin verschillende partners intensief afstemmen teneinde de juiste richting van een interventie te bepalen.. De waardeketen is hierbij van essentieel belang, omdat proactieve interventies vanuit een SYSTEMISCHE manier van denken uitsluitend kunnen worden georganiseerd volgens principes van een waardeketen:

- het vertonen van voorbeeldgedrag (leiderschap),
- betrokken instanties zich "accountable" voelen voor cliëntsystemen,
- aanwezigheid van een "change agent" (rolmodel),
- zo weinig mogelijk professionals in het systeem; de casemanager en casusregisseur is een specialist,
- de aanpak is altijd integraal, systeemgericht, intersectoraal en multidisciplinair,
- guiding principals, als kader om in een waardeketen te participeren; deze zijn:
 - geweld stopt!
 - directe actie wordt ondernomen met 24-uurs beschikbaarheid,
 - veiligheid voorop staat,
 - het type geweld wordt herkend,
 - het veiligheidsplan is beschikbaar,
 - relaties zich herstellen vanuit het perspectief van de familie (levensfaseplan),
 - geweld als patroon wordt herkend,
 - systeemdiagnose richt zich op familie en ketenpartners:
 - o symptomen of patroon leidend?
 - o personen of perspectief leidend?
 - o registratie of relatie leidend?
 - resultaat in plaats van inspanning doorslaggevend is,
 - routines bij alle ketenpartners zich doorontwikkelen,

- indicatiecriteria voor casemanagement,
- omgang met de positie en de toekomst van de kinderen,
- oog voor het gevaar dat slachtoffers kunnen veroorzaken,
- krijgt de “pleger” wat deze verdient?
- casusregie en regie over de casus,
- bewust zijn van onderlinge afhankelijkheid,
- verwijzingen mogen nooit leiden tot een breuk in de keten.
- consistentie en kwaliteit gewaarborgd blijven in de behandeling van casuïstiek.

Wat is nodig om tot een MDA te komen:

1. Opstellen van een (gefaseerd)projectplan onder bestuurlijke verantwoordelijkheid;
2. Een basisteam formeren (denk aan een binnen en buitenschil) inclusief een meewerkend voorman geschoold in Multifocus;
3. Een gezamenlijke visie en aanpak ontwikkelen;
4. Samenwerkingsafspraken maken met de eerder genoemde organisaties;
5. Gezamenlijk op te trekken naar financiers en belanghebbende;
6. Een gezamenlijk programma ontwikkelen voor deskundigheidsbevordering, training en scholing (variërend van systeemgericht werken vanuit vraaggericht perspectief tot specialisatie in Multifocus).

Samenvattend kan gesteld worden dat:

Vroegsignalering / Triage:

Het is belangrijk om de kleine signalen te krijgen, te zien en te verrijken. Daarom moet elk signaal door de bril van meerdere instanties bekeken / gewogen worden om daadkrachtig te handelen. (Veilig Thuis kan deze vroegsignalering / triage **NOOIT** alleen). Door een goede triage kan snel en adequaat gehandeld worden.

Herinvoeren van de zorg-adviesteams (ZAT) in (clusters) van scholen, waar specialisten onderdeel van zijn om te komen tot vroegsignalering en snelle doorgeleiding te borgen.

Delen en verwerking van informatie (monitoring):

Een goed registratiesysteem is noodzakelijk om alle signalen vast te leggen. Ook is het belangrijk om lopende zaken door belangrijke partners te blijven monitoren en te verrijken met informatie uit andere systemen (denk aan o.a. politie, jeugdzorg en VT).

Wijze van samenwerking:

Bij een effectieve aanpak van Huiselijk Geweld en Kindermishandeling hebben zeer veel organisaties een **noodzakelijke** bijdrage. Veelal is er een kader en afstemming nodig op het gebied van hulpverlening (zorgmelding), strafrecht of bestuursrecht (huisverbod) om in een gezin/systeem binnen te komen en hierin beweging te krijgen. Afspraken maken over de inspanningsverplichting van elke organisatie en elkaar hierop aanspreken is noodzakelijk. Het samen verantwoordelijk zijn en voelen. **(Regie op deze samenwerking is ook noodzakelijk)**

Eindverantwoordelijkheid:

Één gezin, één plan, één verantwoordelijke). Een andere werkwijze is niet effectief en kan het (gezins)systeem uit elkaar trekken. Bovendien als hulpverleners naast elkaar werken kost dit onze maatschappij onnodig veel geld.

Tevens dient er een proces / ketenregisseur aangesteld te worden die verantwoordelijk is om de (samenwerkings-)processen en de kwaliteit binnen de waardeketen te borgen.

Klanttevredenheid / Klachtbehandeling:

Er dient een keuze gemaakt te worden om de kwaliteit van zorg en ondersteuning te meten. Hiervoor zijn diverse tools voorhanden en er zijn ook grote verschillen hoe gemeenten dit doen. Het heeft ons inziens grote meerwaarde als bij de totstandkoming en evaluatie van beleid cliënten en aanbieders betrokken worden: het verhoogd de betrokkenheid met en het inzicht in elkaar.

Klachtbehandeling is onderdeel van kwaliteitsverbetering. Als voorbeeld kan aansluiting gevonden worden bij de klacht / bezwaar beoordeling zoals binnen de WMO is geregeld.

Multifocus aanpak:

Deskundigheidsbevordering van alle medewerkers die een rol hebben bij vroegsignalering tot aanpak. Zie Movisie databank effectieve interventies.

<https://www.movisie.nl/sites/movisie.nl/files/2018-03/Methodebeschrijving-multifocus.pdf>

*

FJC = Family en Justice Center

MDA = Multi Disciplinaire Aanpak

Dit manifest is opgesteld door onderstaande personen. Wij onderstrepen deze aanpak en hopen dat in de toekomst deze noodzakelijke aandachtspunten serieus worden genomen. Wij hebben ons mede laten adviseren door materie-deskundigen met kennis en expertise op het terrein van geweld in afhankelijkheidsrelaties. In dit manifest maken wij onze zorgen kenbaar, hebben we de knelpunten aangehaald en aanbevelingen gedaan voor een effectieve aanpak waarin de veiligheid en het welzijn van kwetsbare gezinnen voorop moet staan, in plaats van protocollen en procedures.

Venlo, 21 oktober 2019

Theo Custers, voormalig Keten- Jongerenregisseur Gemeente Venlo

Peter Lalieu, gepensioneerd Coördinator Huiselijk Geweld en Kindermishandeling Politie Limburg / Veiligheidshuis Noord-Limburg

Hans Soentjens, voorzitter College van Bestuur Kerobei